

duceret fra 25 pct. til 20 pct. vil den umiddelbare effekt for den danske statskasse være, et tab på 40 mill. kr. Hvis salget efter momsnedsettelsen måtte være uændret i kr. ville virkningen for statskassen være uændret og der ville være større aktivitet i handelssektoren, men set fra samfundet er det ikke en fordel, at beskæftige godt 4 pct. flere danskere ved handel med varer for de samme indtægter. En dansk momsnedsettelse vil medføre større tab end gevinster, når man isoleret ser på grænsehandel og andre turistindtægter og udgifter.

Mens Danmark i almindelighed vinder mere ved at lade udlændinge betale en højere dansk moms, end Danmark taber ved, at danskernes turistforbrug og grænsehandel i udlandet er større end ellers, kan der være særligt udvalgte varer, hvor det modsatte gør sig gældende. Som eksempler på sådanne varer kan der nævnes enkeltindkøb af fx hårde hvidevarer, pelse og lystbåde. Selv om grænsehandel med sådanne særlige varer potentielt kan blive af et større omfang end i dag, sætter det næppe momsen generelt under pres.

Det er således klart, at den lavere tyske moms kan have betydning, når en dansk forbruger skal ud og købe et forbrugsgode, men vi kan ikke gardere os imod, at danskere handler i Tyskland og omvendt. Den danske forbruger skal trods alt rent fysisk afhente varen i den tyske forretning, for at der kan sælges med tysk moms, eller også skal der være tale om fjernsalg, hvor den tyske leverandør kan sælge for under 280.000 kroner om året med tysk moms til danske forbrugere. Overskrides grænsen på 280.000 kroner skal leverandøren, som er etableret i Tyskland, lade sig momsregistrere i Danmark. Danskerne foretager momsbetingede større indkøb i fx Tyskland, men omfanget heraf er så sporadisk, at det ud fra en stikprøve på 1.000 danskere vil være få, om nogen, der har foretaget sådanne store indkøb.

Det følger af EU-retten, at leveringsstedet er det sted, hvor varen befinder sig på tidspunktet for leveringen. Er en virksomhed etableret i Tyskland, uanset at den også har afdelinger i Danmark, kan den således sælge varer med tysk moms.

Jeg kan derfor ikke lægge bånd på de danske forbrugere og bestemme, hvor de skal købe deres varer. Forbrugerne kan købe deres varer,

hvor de vil. Herudover mener jeg, som oven for nævnt, ikke at momsen er det eneste parameter som virksomhederne konkurrerer på.

Spm. nr. S 4765

Til trafikministeren (10/9 03) af:

Poul Fischer (DF):

»Vil ministeren sikre, at der etableres en busterminal i København til betjening af fjernbusser og udenlandske ruter, og hvad vil ministeren gøre ved det areal ved Kalvebod Brygge, som har ligget ubenyttet hen, siden DSB-gods blev solgt for 3 år siden, samt vil ministeren arbejde aktivt for, at arealet ved Kalvebod Brygge indrettes til busterminal?«

Svar (23/9 03)

Trafikministeren (Flemming Hansen):

Jeg har stor forståelse for betydning af en central placering af en fjernbusterminal. I den forbindelse vil jeg – som jeg også gjorde i min besvarelse af 29. november 2002 af Trafikudvalgets spørgsmål 91 – gerne fremhæve, at jeg mener, at der er gode muligheder for at placere en fjernbusterminal i Ørestaden, tæt på såvel motorvej som regionalto og metro.

Jeg kan oplyse, at ideen om at etablere en busterminal på arealet ved den gamle godsterminal, har været forelagt DSB flere gange både i juni og november 2002. Begge gange har DSB meddelt, at man var i færd med at vurdere forskellig kort- og langsigtede forslag med henblik på en så optimal udnyttelse af godsbanearialet som muligt. I disse overvejelser indgik ikke etableringen af en fjernbusholdeplads på arealet. DSB har i forlængelse af spørgsmål S 4765 meddelt Trafikministeriet, at dette fortsat er tilfældet.

Da DSB er en selvstændig offentlig virksomhed, kan jeg – selv om Trafikministeren er ene-ejer – ikke ændre selskabets dispositioner, så længe disse foretages i overensstemmelse med lov om den selvstændige offentlig virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S.